

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง

เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง ว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง และนายอำเภอยิงเือง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเือง ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลยิงเืองแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่สุนัขของทางราชการ

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์ควบคุม” หมายความว่า สุนัข แมวหรือสัตว์อื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ควบคุมหรือ ผู้ให้อาหารเป็นประจำด้วย

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์

“เครื่องหมายประจำสัตว์” หมายความว่า ป้ายที่แสดงว่าสัตว์นั้นได้รับการฉีดวัคซีน

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า ในกรณีที่สุนัขมีอาการดุร้ายวิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งกีดขวาง ขอบซุกซ่อนในที่มืด ปากอ้า ลื่นห้อย น้ำลายไหล ตัวแข็ง ขาหลังอ่อนเพลีย เดินโซเซหรือแมวหรือสัตว์อื่นที่มีอาการดังกล่าว

“การปล่อย” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ควบคุมหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

“สถานที่เลี้ยง” หมายความว่า กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น พิทบูลเทอร์เรียร์ สแตฟเฟิร์ดเชอร์ บูลเทอร์เรียร์ ร็อตไวเลอร์ และพิล่าบราเชิลเรียโร เป็นต้น

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์โดยปราศจากการยั่วยุ

“ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือผู้มีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกิ่ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลกิ่ง

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมและสุนัขควบคุมพิเศษต้องจัดการให้สัตว์ที่ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัขให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองฉีด

(๒) ในกรณีสัตว์ควบคุมอื่นให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีสัตว์แพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมแจ้งให้สัตว์แพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่กำหนด

ข้อ ๖ ให้เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นเขตการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่อื่นใดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ ในการเลี้ยงสัตว์ควบคุม เจ้าของต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ควบคุม โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ควบคุมมีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัด

(๒) ควบคุมสัตว์ควบคุมมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียงรบกวนผู้อื่นหรือผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ควบคุมให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่หมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ควบคุม เช่น เรื่องอาหาร รักษาความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราวจะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขให้ปกติสุข

(๖) เมื่อสัตว์ควบคุมตาย เจ้าของจะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ควบคุมเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ควบคุมสู่คน

(๘) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประชาชนให้เจ้าของแยกกักสุนัขนั้นไว้ต่างหาก และแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

ข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์ควบคุมมีหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่อื่นใดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโดยทันที

ข้อ ๑๑ หากเจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ควบคุมอีกต่อไปจะต้องมอบสัตว์ควบคุมให้สถานสงเคราะห์สัตว์เป็นผู้ดูแลโดยเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูให้กับสถานสงเคราะห์สัตว์หรือวิธีอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๒ ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่าสิบห้าปีหรือเกินกว่าหกสิบห้าปีนำสัตว์สุนัขควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยง เว้นแต่จะอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันสุนัขมิให้เข้าถึงบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขในที่หรือทางสาธารณะในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กักสัตว์ดังกล่าวไว้และให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๔ เพื่อป้องกันการแพร่ของโรคพิษสุนัขบ้าให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใดเพื่อปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามจำนวน เพศ พันธุ์ อายุ และสีของสัตว์ควบคุมจากเจ้าของสัตว์

(๒) ในกรณีที่พบว่าสัตว์ควบคุมยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๓) นำหัวสัตว์ควบคุมที่ตายหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าไปรับการตรวจชันสูตร

(๔) สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมทำลายซากสัตว์ควบคุมที่ตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรือวิธีอื่นใดการเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าในยานพาหนะ บ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเรียก

ตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในบ้านโรงเรือน หรือสถานที่ที่มีสัตว์ควบคุมดังกล่าวและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าแต่สัตวแพทย์เห็นว่าสัตว์ควบคุมดังกล่าวควรได้รับการฉีดวัคซีนให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนตามข้อ ๖ แล้วเจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีก แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๒) ในกรณีที่สัตวแพทย์สงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า และยังมีได้มีการกักขังสัตว์ควบคุมนั้นให้สัตวแพทย์สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้โดยเร็วเพื่อป้องกันมิให้แพร่โรคพิษสุนัขบ้า เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และสัตวแพทย์ต้องไปตรวจอาการของสัตว์ควบคุมนั้นตามระเบียบที่กำหนด

(๓) ในกรณีสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้สัตวแพทย์มีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้น การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๖ ในที่สาธารณะ ถ้าปรากฏสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่จะเกิดขึ้นกับคน ในกรณีที่สัตวแพทย์ตรวจพบว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการโรคพิษสุนัขบ้า หรือมีเหตุสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้สัตวแพทย์รีบแจ้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๘ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงข้อมูล หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับสัตว์ควบคุมเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ควบคุม เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียนและเจ้าของสัตว์ควบคุมต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ ถ้าเจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ได้ดำเนินการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมของตน
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๒๒ ผู้ที่ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว
หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์
เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๓ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่น ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์
หรือไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือสัตว์อื่น
ที่ถูกกัดไว้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ บรรดาความผิดตามข้อบัญญัตินี้ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลยื่นหรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับและเมื่อเจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นได้ชำระค่าปรับ
ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้คดีเป็นอันเลิกกัน

ข้อ ๒๖ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัติ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อับลอาชิ เจะเต๊ะ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่งอ